

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 15Csp/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122200874
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Johana Bertová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8122200874.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

2 15Csp/8/2022

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Johanou Bertovou v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. XXX, XXX XX C. D. E., právne zastúpeného: JUDr. Igorom Šafrankom, Advokátska kancelária, Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448, proti žalovanému: 365.bank, a.s. , so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpeného: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, o primerané finančné zadostučinenie 600,- EURO takto

rozhodol:

2 15Csp/8/2022

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 150,- € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, počítaných zo sumy uvedenej vo výroku I. tohto rozsudku, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

5 15Csp/8/2022

Žalobca sa žalobou doručenou Okresného súdu Prešov dňa 19.1.2022 domáhal toho, aby súd zaviazal žalovaného na úhradu primeraného finančného zadostučinenia vo výške 600,- EURO a náhrady trov konania.

Žalobca odôvodnil žalobu tým, že: V konaní vedenom na Okresnom súde Prešov, pod sp. zn. 7Csp/3/2020 bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľa v časti o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky úspešná. Výrokom III. rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 7Csp/3/2020-93, zo dňa

09.09.2020 (ďalej len „Základné konanie“), bola určená neprijateľná zmluvná podmienka v článku 5. Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 5.6. Obchodných podmienok k Zmluve o úvere konsolidácia č. XXXXXXXXXX zo dňa 24.07.2012. Predmetný III. výrok rozsudku prvoinštančného súdu nadobudol právoplatnosť dňa 14.10.2020. Ako spotrebiteľ si uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie (ďalej len PFZ) za porušenie spotrebiteľských práv, ktoré bola nútená brániť v Základnom konaní. PFZ má sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa vo výške priznaného PFZ proti dodávateľovi za to, že spotrebiteľ podstúpil súdne konanie, v ktorom bol ako spotrebiteľ na súde úspešný. Slovo primeraný má viacero synonym a jedným z nich je slovo spravodlivý. Výška PFZ preto nemôže mať len symbolický význam, nakoľko PFZ, len v symbolickej výške, nemôže byť ani primeraným ani spravodlivým. V tejto súvislosti dáva do pozornosti, že na rozdiel od iných inštitútov finančného zadosťučinenia existujúcich v právnom poriadku SR (napr. ochrana osobnosti), v ktorých sa na prvé miesto kladie morálne zadosťučinenie a finančná satisfakcia slúži len na dovŕšenie nápravy, tak pri inštitúte PFZ je možné zadosťučinenie len v peňažnej forme ako jediného prostriedku, na jednej strane postihu nečestného dodávateľa a na druhej strane je PFZ odmenou spotrebiteľa za úspech na súde v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Ak má PFZ reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním PFZ v takej výške aby mala, nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo PFZ priznané v symbolickej výške splňať nemôže. Aj keď výška PFZ sa nedokazuje a súd ju stanovuje voľnou úvahou, tak kritéria, z ktorých by mala voľná úvaha vychádzať, vyplývajú z intenzity porušenia spotrebiteľského práva zo strany dodávateľa. Pri nepeňažných nárokoch, z ktorých nevyplýva výška finančného plnenia, by takýmto kritériom mala byť recidíva porušovania spotrebiteľského práva, s tendenciou zvyšovania PFZ pri zistení opätovného opakovaného porušenia spotrebiteľského práva. V danom prípade treba zdôrazniť, že žalovaný nielenže v zmluvnom vzťahu založenom Zmluvou o úvere konsolidácia č. 3952794487 zo dňa 24.07.2012 používal neprijateľnú zmluvnú podmienku, ale tiež aj konal spôsobom, ktorý je možné považovať za nekalé obchodné praktiky a v rozpore s dobrými mravmi, v snahe obohatiť sa, čiže zo strany žalovaného sa jednalo o porušenie spotrebiteľského práva majúce majetkový charakter. Nakoľko je spotrebiteľom, ktorý úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, PFZ preto požaduje vo výške 600,- eur, pričom nárok ako ho požaduje, zohľadňuje skutočnosť, že žalovaný v spotrebiteľskej zmluve používal neprijateľnú zmluvnú podmienku výrazne zasahujúcu do majetkovej sféry spotrebiteľa. Čo sa týka otázky rozsahu porušenia spotrebiteľského práva, tak táto otázka je definovaná Základným konaním, t. j. III. výrokom rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 7Csp/3/2020-93, zo dňa 09.09.2020 a jeho odôvodnením, ktoré je hmotnoprávnou podmienkou nároku na PFZ a z tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné vychádzať, ako záväznej. Tento rozsah zisteného porušenia spotrebiteľského práva, v Základnej veci, nie je možné v konaní o PFZ, ani rozširovať, ani zužovať.

Okresný súd Prešov v konaní vydal Platobný rozkaz spisová značka 15Csp/ 8/2022 zo dňa 28. januára 2022 proti, ktorému žalovaný včas podal odpor. V dôsledku včas doručeného odporu súd s poukazom na § 267 ods. 3 Civilného sporového poriadku zrušil platobný rozkaz v celom rozsahu.

Žalovaný sa k žalobe vyjadril v odpore doručenom Okresnému súdu Prešov 28.02.2022, v ktorom uviedol, že: Finančné zadosťučinenie nie je koncipované ako sankcia veriteľovi, ale ako náprava pre dlžníka. Podľa názoru Okresného súdu Martin, sp. zn. 10Csp/59/2017 podľa § 3 ods. 5 citovaného zákona proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania, aby odstránil protiprávny stav a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva, alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva, alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Citované zákonné ustanovenie podľa presvedčenia súdu však nemožno vykladať tak, že právo na primerané finančné zadosťučinenie má každý spotrebiteľ, ktorý vytkne a to úspešne, napr. nejakú vadu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa presvedčenia súdu je ho nutné vykladať tak, že poskytnutím finančného zadosťučinenia má byť kompenzovaná istá ujma, ktorá spotrebiteľovi v dôsledku porušenia práv priznaných mu právnymi predpismi dodávateľom vznikla. Žalobkyňa pri zdôvodňovaní nároku na poskytnutie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500 € argumentovala tým, že sa jej banka vyhrážala exekúciou, neprestajne jej posielala upomienky, keď sa

dostala do omeškania s úhradou splátok a pod.. Obdobne vypovedala aj jej sestra. Obe konštatovali, že je v dôsledku takéhoto postoja banky boli vystresované. Súd konštatuje, že zasielanie upomienok pri omeškani dlžníka s úhradou splátok, prípadne upozornenie na možné súdne vymáhanie pohľadávky a následnú exekúciu, je štandardný a obvyklý postup veriteľov, ktorí sú bankovými, ale aj nebankovými subjektmi. Je samozrejmé, že dlžník je v takomto období vystresovaný, nakoľko si uvedomuje vlastnú insolventnosť a jej možné následky, čo je opäť pocit, ktorý je u dlžníkov bežný a prirodzený. Na to aby sa mohol žalobca domáhať priznania primeraného finančného zadosťučinenia je potrebná, aby mala v prvom rade právoplatný rozsudok, v tomto prípade o určení neprijateľných zmluvných podmienok. Bez existencie takéhoto právoplatného rozhodnutia nie sú splnené podmienky na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Žalovanému nie je jasné z čoho vychádzal Žalobca pri určení výšky finančného zadosťučinenia a prečo žiada od Žalovaného sumu 600 EUR. V žalobe žalobca uvádza, že za neprijateľnú zmluvnú podmienku požaduje 600 EUR. Žalobca výšku finančného zadosťučinenia žiadnym spôsobom neodôvodnil a ani v tomto smere nepredložil a nenavrhol žiaden dôkaz. „Aj z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, na ktoré poukazuje okresný súd (sp. zn. 3Obo 147/2007, 6Obo 302/2006) napriek tomu, že v súvislosti s priznanou výškou finančného zadosťučinenia je treba uviesť, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie je nárokom objektívnym, ktorý nie je viazaný na naplnenie akýchkoľvek subjektívnych podmienok, totiž vyplýva, že je treba mať na zreteli, že finančné zadosťučinenie a jeho výška má byť „kompenzáciou za nevyčísliteľné straty, ktoré postihnutý utrpel“, resp. „prihliadne sa aj na to, aby náhrada ujmy predstavovala určitú satisfakciu za stav, ktorý musel žalobca týmto konaním žalovaného strpieť“. Inak povedané, aj keď predpokladom priznania finančného zadosťučinenia je v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa to, aby spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej predpismi na jeho ochranu, je treba zrozumiteľne uviesť, či a ktoré práva žalobcu ako spotrebiteľa boli porušené postupom žalovaného a posudzovanou úverovou zmluvou v danom, konkrétnom - tu v prejednávacom prípade. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie podlieha voľnej úvahe súdu, čo však neznamená ľubovôľu súdu. Pre svoju úvahu súd musí mať k dispozícii dostatok tvrdených a preukázaných skutočností, z ktorých súd pri svojich úvahách musí vychádzať. Je nutné prihliadnuť k tomu, akým spôsobom výšku zadosťučinenia žalobca zdôvodňuje, aké dôkazy v tomto smere označuje, avšak rozhodnou je úvaha súdu, ktorá smeruje k zisteniu primeranosti priznávaného zadosťučinenia v peniazoch. Súd musí o výške primeraného finančného zadosťučinenia uvažovať v intenciách konkrétneho sporu a vychádzať z konkrétnych zistených skutkových okolností. Súd prihliadne na závažnosť a intenzitu protiprávneho konania, vplyv tohto konania, intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov a na subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu. Až na základe takto zistených skutočností je možné určiť výšku zadosťučinenia. Odvolací súd zdôrazňuje, že hlavným kritériom pri finančnom zadosťučinení je kritérium primeranosti (výšku uvedenú v petite nemôže súd prekročiť). V tomto smere pritom podľa žalovaného nie je postačujúce, pokiaľ žalobca navrhuje určitú sumu primeraného finančného zadosťučinenia, avšak túto požadovanú výšku žiadnym spôsobom neodôvodní v tom smere, aký vplyv malo alebo mohlo mať porušenie práva spotrebiteľa na jeho osobu, a to zvlášť za skutkových okolností tohto prípadu. Žalobca nijakým spôsobom nepreukázal nevyčísliteľné straty, ktoré utrpel. Je na voľnej úvahe súdu, čo však neznamená ľubovôľu súdu. Pre svoju úvahu súd musí mať k dispozícii dostatok tvrdených a preukázaných skutočností, z ktorých súd pri svojich úvahách musí vychádzať. Je nutné prihliadnuť k tomu, akým spôsobom výšku zadosťučinenia žalobca zdôvodňuje, aké dôkazy v tomto smere označuje, avšak rozhodnou je úvaha súdu, ktorá smeruje k zisteniu primeranosti priznávaného zadosťučinenia v peniazoch. Žalovaný žiada, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú, pričom žalovanému priznal právo na náhradu trov konania.

Žalobca sa k odporu žalovaného nevyjadril napriek výzve Okresného súdu Prešov, ktorá bola doručená 10.03.2022.

Na pojednávaní dňa 27.10.2022 žalobca uviedol: Žalobca trvá na podanej žalobe. Žalobca bol v základnom konaní úspešný. V rozsudku bola určená neprijateľnosť zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Výška primeraného finančného zadosťučinenia je zo strany žalobcu odôvodnená tým, že žalovaný v zmluve uviedol neprijateľnú zmluvnú podmienku a zároveň vykonal nekalé praktiky v snahe obohatiť sa, čiže jeho konanie malo aj majetkový charakter. Uplatňovaný nárok spĺňa funkciu satisfakčnú a odradzujúcu, aby sa dodávateľ v budúcnosti nedopúšťal ďalšieho nekalého konania. Navrhuje žalobe vyhovieť, priznať právo na náhradu trov konania a žiada o zaslanie zápisnice z pojednávania na adresu právneho zástupcu.

Na pojednávaní dňa 27.10.2022 žalovaný uviedol: Poukazujeme na naše písomné podania doručené súdu v tomto konaní. Nárok považujeme za nedôvodný. Žalobca nepreukázal dôvodnosť ani výšku

uplatňovaného nároku. Výšku nijako nešpecifikuje. Poukazujeme na to, že žalobkyni nevznikla žiadna ujma, keďže v základnom konaní žaloba o bezdôvodné obohatenie bola zamietnutá. Poukazujeme v tejto súvislosti na rozhodnutie Okresného súdu Prešov 11Csp/223/2021 a Krajského súdu v Prešove 9CsoCsp/13/2021, kde bolo priznané primerané finančné zadosťučinenie vo výške 50,- Eur. Vzhľadom na uvedené považujeme žalobu za nedôvodnú, navrhujeme ju zamietnuť a žiadame o zaslanie zápisnice na adresu právneho zástupcu žalovaného.

Súd vo veci vykonal dokazovanie všetkými dôkaznými prostriedkami, ktoré súdu predložili alebo označili strany konania: Žaloba na č.l. 1-3, rozsudok Okresného súdu Prešov 7Csp/3/2020-93 zo dňa 09.09.2020 na č.l. 4-10, platobný rozkaz 15Csp/8/2022-19 zo dňa 28.01.2022 na č.l. 19-20, odpor proti platobnému rozkazu zo dňa 28.02.2022 na č.l. 24-25, uznesenie Okresného súdu Prešov 15Csp/8/2022 na č.l. 33-34 zo dňa 03.03.2022, rozsudok Okresného súdu Prešov 7Csp/3/2020-93 zo dňa 09.09.2020 na č.l. 38-45 s doložkou právoplatnosti, rozsudok Okresného súdu Prešov 7Csp/3/2020-285 na č.l. 47-55 zo dňa 26.05.2021 s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti.

Na základe uvedeného súd zistil nasledujúci skutkový stav:

Okresný súd Prešov v konaní 7Csp/ 3/2020 rozsudkom zo dňa 09.09.2020 ktorý nadobudol právoplatnosť 14.10.2020 vo veci žalobcu A. B. proti žalovanému Poštová banka, a.s. (teraz 356.bank, a.s.) takto rozhodol: Súd určuje uvedená v Zmluve o úvere konsolidácia, č. 3952794487, zo dňa 24.7.2012, v obchodných podmienkach v článku 5. Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie – bod 5.6., v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzovníka, (2) na úrok z omeškania,(3) na úrok z úveru, (4) na splátku istiny úveru.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a priznal žalobcovi vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. S poukazom na návrh na rozhodnutie o neprijateľnosti zmluvnej podmienky súd nepovažoval rozhodcovskú doložku za individuálne dojednanú, a teda ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z. z. osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu.

Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednanie alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Vo veci 7Csp/ 3/2020 Okresného súdu Prešov sa žalobca domáhal určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Žalobca bol v konaní úspešný.

Žalobca si teda bez akýchkoľvek pochybností v inom súdnom konaní úspešne uplatnil právo od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu.

Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradila dodávateľa od získavania plnení vyplývajúcich z neprijateľných zmluvných podmienok a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa nedopustí v takej intenzite. Aj keď zákon, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma, v prejednávanej veci k vzniku ujmy na strane žalobcu bez akýchkoľvek pochybností došlo. (obdobne Rozsudok Krajského súdu v Prešove 7Co/125/2019.)

Žalobca aj s prihliadnutím na postoj žalovaného vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7Csp/ 3/2020, v ktorom spochybňoval dôvodnosť žaloby, bol nedôvodne vystavený psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty, a to až do doby právoplatného skončenia. Je nepochybne zrejmé, že

spotrebiteľ porušenie jeho spotrebiteľských práv nútený brániť sa základnom konaní, a teda podstúpiť súdne konanie, v ktorom bol ako spotrebiteľa na súde úspešný.

Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a pod. Za primerané, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, je preto potrebné považovať finančné zadosťučinenie vo výške 150,- Eur v časti základného konania o určenie neprijateľnosti jednej zmluvnej podmienky. Žalobca ako dlžník bol pritom vystavený nutnosti iniciovať riadne súdne konanie ďalej v ňom pokračovať až do jeho záveru a to za situácie kedy bol vystavený právnej neistote vo vzťahu k svojej majetkovej sfére od 24.07.2012 kedy došlo k uzavretiu predmetnej spotrebiteľskej zmluvy až do rozhodnutia súdu dňa 09.09.2020, teda viac ako 8 rokov. Priznané finančné zadosťučinenie v celkovej výške 150,- Eur je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného a je akousi určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý pri dojednávaní úverových zmlúv závadne konal. Preto súd priznal žalobcovi právo na primerané finančné zadosťučinenie v rozsahu 150,- Eur a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto má žalobca voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Pre výpočet trov právneho zastúpenia sa bude vychádzať z výšky priznanej sumy, pretože žalobca bol úspešný v základe nároku, ktorého výška záležala na posúdení súdu. Vzhľadom na vyššie uvedené bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

5 15Csp/8/2022

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky,

súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.